

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 955/2022
04.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Миролуба Томића, Татјане Вуковић, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ивковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К. бр. 39/16 од 23.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 337/2022 од 08.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Ивковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К. бр. 39/16 од 23.02.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 337/2022 од 08.06.2022. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу, одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К. бр. 39/16 од 23.02.2022. године окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, која ће се извршити у просторијама у којима станује у породично стамбеном објекту у ... уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у Заводу за извршење казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 337/2022 од 08.06.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лебану, окривљеног АА

и његовог браниоца и браниоца окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Лебану К. бр. 39/16 од 23.02.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Ивковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе и одреди да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, јер сматра да је у конкретном случају побијаним пресудама прекорачена оптужба. Наведену повреду бранилац образлаже наводима да је оптужним актом окривљеном АА стављено на терет да је дело извршио на тај начин што је стакленом пивском флашом оштећеног ВВ ударио у пределу главе „са леве стране“, док је у изреци побијане пресуде, суд само навео да је окривљени АА стакленом пивском флашом ударио оштећеног у пределу главе. По ставу одбране, суд није овлашћен да пресудом мења оптужни акт у одлучном делу, а што је суд учинио, на тај начин што је изреком ожалбене пресуде навео само да је окривљени стакленом пивском флашом оштећеног ударио у пределу главе, а притом избрисао делове оптужног акта да је тај ударац био у пределу главе „са леве стране“.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

На наведену повреду закона, одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни три, став четири, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Поред наведеног, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а које повреде су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведене повреде закона бранилац окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да суд извлачи погрешан закључак о кривици окривљеног АА, јер на страни овог окривљеног није постојао умишљај. По ставу одбране, суд је одбио да утврди материјалну истину, одбијајући све процесне предлоге одбране (поновно саслушање сведока ГГ, очевица ДД, сведока ЋЋ и сведока ЕЕ).

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, чија су права ограничена правима окривљеног у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић